

Від автора

Друзі! Шанувальники слова! Давно мріяв поділитися з вами своїми думками і почуттями, радіщами і печалями, захопленнями та скорботою — тобто, виразити свій внутрішній світ. Виразити за допомогою рими. За допомогою лірики.

Оскільки лірика — найсуб'єктивніший вид поетичної творчості.

Оскільки, лірика, як і я, поважає лаконізм.

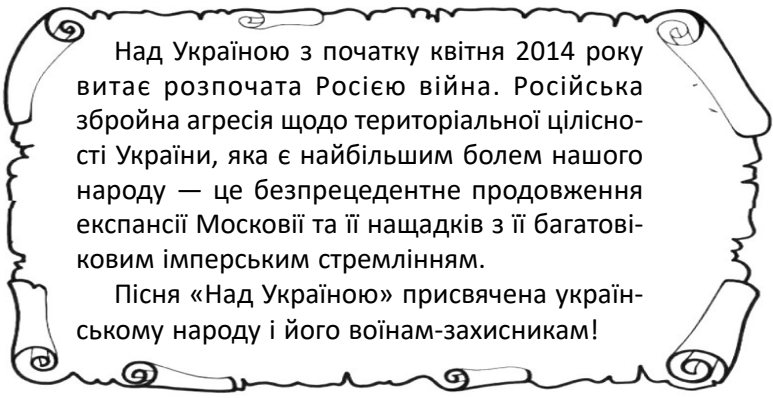
Оскільки лірика, як і я, відображає свої роздуми про життя, сутність, природу, майбутнє, кохання, дружбу, переживання та емоції.

Оскільки лірика — це не лише душа, це душа душі!

Надіюсь, що зерна одкровення посаджені в цій книзі пустять свої добродушні паростки віри, надії та любові!

ГРОМАДЯНСЬКА
ЛІРИКА

Над Україною з початку квітня 2014 року
витає розпочата Росією війна. Російська
збройна агресія щодо територіальної цілісно-
сті України, яка є найбільшим боєм нашого
народу — це безпрецедентне продовження
експансії Московії та її нащадків з її багатові-
ковим імперським стремлінням.

Пісня «Над Україною» присвячена україн-
ському народу і його воїнам-захисникам!

Над Україною

Над Україною, над журавлиною
Літає круками слово війна,
Але орлиною зросте калиною
І знищить ворога її весна.

Над Україною, над солов'їною
Журбою крається пташиний спів,
Але єдиною йдемо родиною,
За волю, за народ, за матерів.

Над Україною, над голубиною
Кружляє круками московська лють,
Та соколиную, тебе єдиную
Ніякі коршуни не заклують.

Над Україною, над незборимою,
Нехай прославиться героїв час,
За солов'їную, за голубиную,
За неї я молюсь, молюсь за вас.

2014 р.

Пісня-присвята Героям Революції Гідності, це присвята вогню, що палав в серцях тих, які віддали свої життя заради кращого майбутнього рідної країни, заради кожного з нас. Пам'ятаймо про це!

Пісня Героя Небесної Сотні

Знаю, що весною забіліє вишня,
Зарясніють квіти в мамі під вікном,
Та краси такої не побачу лиш я,
Бо в Небесній Сотні сплю небесним сном.

Знаю, вже ніколи не прийду додому,
Не скажу коханій я тебе люблю,
Не пізнаю втоми, не вклонюся дому,
І в дорогу сина не благословлю.

Чорнобривців, мамо, ти мені співала,
Ти мені співала пісню про рушник,
Дякую за долю, що ти накувала,
Бо тепер без неї жити я не звик.

Прощавайте друзі, вибачай родина,
Є для вас у мене заповідь проста,
Бережіть Україну, бо вона єдина,
Бо вона єдина, лиш одна така.

Знаю, що весною забіліє вишня,
Зарясніють квіти в мамі під вікном,
Не журися доле, що за мене вийшла,
Ми в Небесній Сотні стрінемося знов.

1 лютого 2015 р.

Я народився в Україні. Я пишаюсь цим. Я горджуся цим. Я вдячний долі за її вибір. Для мене краю кращого немає. Я вріс у нього до колін. Ввібрав у себе його живильну силу та доброту. Дивовижну та цілющу мудрість предків.

Україна — це так мало і одночасно так багато.

Біля трьох десятків років тому в одному з перших зізнань у своїй любові до неї «У краї-раї України», я з гордістю написав:

У краї-раї України,
Мого коріння джерело,
Мої надії солов'їні,
Дитячих споминів тепло.
Мої і злети і падіння,
І поцілунків перший щем,
Моеї юності цвітіння,
І спів кохання під дощем...

Зізнання

Народитись в Україні
Поталанило мені,
Де у неба очі сині,
Де світанки неземні.

Де стежина круто в'ється,
Рута-м'ята за вікном,
На краю села дзвіниця,
Пахне медом-молоком.

Там де вітер буйний віє,
Береги Дніпра-ріки,
Віщий голос Єремії
Нам пророчить на віки.

Тут все рідне, все жадане,
Все знайоме, все моє,
Дух Тараса і Богдана,
Ще нам долю накує!

Все тут серцю любо-мило:
Мова, пісня, луг і лан,
І дають наснагу й силу
Вишиванка і курган.

Біла хата у садочку,
Скрип криничний журавля,
Скаже мати: «Ти синочку?».
І сльозу сховаю я.

Над ріллею ворон кряче,
За горою женці жнуть,
У степу курінь козачий
Кличе їх в далеку путь.

Грає сонце веселково
І красі немає меж...
Тільки тут свою підкову,
Як захочеш, то знайдеш.

Щасливішої людини
Не знайти вам на землі!
Народитись в Україні
Поталанило мені!

1994 рік

За все в житті доводиться: платити, терпіти, молитися, боротися! За все!

ПЛАТА...

Не я один зіштовхуюсь з такою дилемою?!

Як прожити життя так, щоб його не обманути, не наштовхнутись на сурогат чи секонд-хенд?

Але щастя неможливо прожити без зусиль!

Я прихильник формули Ф. Ніцше:

«...Якщо знаєш як живеш — не важливо як живеш».

ТЕРПІННЯ...

Терпіння — це шлях до успіху, ключі для переможців! Без терпцю нас поглинає смерч наших пристрастей! Тож стережіться життя, в якому немає місця для вас!

МОЛИТВА...

Молитва — це налаштування долі. Корегування власного я.

БОРОТЬБА...

Життя — це боротьба (Євріпід.)

А я скажу: боротьба — це життя! Я голосую за неї. Не відмовлюсь від боротьби, і готовий починати з нуля стільки разів, скільки потрібно для успіху!

Колись про цю вічно хвилюючу людину тему попросились на папір:

Парадигма

За все в житті доводиться платити,
За правду, кривду, сльози і добро.
За все в житті, за те, щоб навіть жити,
Доводиться платити все одно.

За все в житті доводиться терпіти,
За правду, кривду, сльози і добро.
За все в житті, що суджено любити
Доводиться терпіти все одно.

За все в житті доводиться молитись,
За правду, кривду, сльози і добро.
За все в житті — лише б не оступитись,
Доводиться молитись все одно.

Ми піддаємось забаганкам мрії,
І віддаємось райдужній меті,
Та все ж за те, що доля в нас зоріє,
Доводиться боротися в житті.